

[Ole Espersen]

små. Der mangler måske en million kroner eller to, og man kunne tænke sig, at teaterrådet så anbefalede en forøgelse af bevillingen på en million kroner eller to, netop ud fra de hensyn til Fiolteatret, som hr. Bernhard Baunsgaard nævnte.

Så spørger jeg hr. Bernhard Baunsgaard: vil hr. Bernhard Baunsgaard i den situation støtte en beskeden forøgelse af bevillingerne for således at kunne redde Fiolteatret?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det kan ikke hjælpe noget, at socialdemokratiet nu forsøger at omgøre den beslutning, man traf for mindre end et år siden. Det er en lokal afgørelse, om Fiolteatret skal godkendes som et led i egnsteaterloven. Det kan ikke hjælpe noget, at man, fordi man er utilfreds med en decentral afgørelse, centraliserer igen.

Så var der spørgsmålet om, hvorvidt jeg ikke taler imod mit eget udtalte ønske om, at vi ikke sender flere statspenge til København og hovedstadsområdet. Nej, det gør jeg ikke, for også de teatre, der er i hovedstadsområdet, skal følge de almindelige regler, og et folketingsflertal har ønsket, at man skal støtte eksperimenterende teatre, og har afsat penge til det. Jeg håber, at den ansøgning, der kommer fra Fiolteatret, er så velbegrunnet, at man siger: for dansk teater som helhed vil det være meget nyttigt, at man bevilger penge netop til Fiolteatret. Naturligvis har københavnere i den henseende samme ret som folk, der bor i Ribe, i Holstebro eller i Herning, men de skal ikke have særrettigheder, vedtaget af dette folketing. Jeg håber på, at de penge, vi under den økonomiske krise har vedtaget at bevilge, bliver brugt til gavn for hele det danske teaterliv. Jeg håber, at Fiolteatrets ansøgning er så positiv, at man siger: af disse penge skal Fiolteatret have nogle. Og jeg ser gerne, at det bliver mange penge, men jeg kan ikke gå med til, når vi har været nødt til at gennemføre en række indskrænkninger i øvrigt, der rammer meget hårdt, at bevilge endnu flere penge til noget, som man lokalt ikke mener er støtteværdigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, idet 51 (S, SF og VS) stemte for, 66 (KF, V, RV, CD, KrF og FP) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 120:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Barseldagpenge til nyuddannede).

Af Birthe Hansen (SF) m.fl.

(Fremsat 16/1 85. Første behandling 1/2 85. Betænkning 7/5 85. Anden behandling 15/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Lovforslaget

vedtoges med 66 stemmer (S, SF, RV, VS og FP) mod 52 (KF, V, CD og KrF).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 96:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af det økonomiske grundlag for Dannerhuset som tilflugtssted for voldsramte kvinder og børn.

Af Ruth Olsen (SF) m.fl.

(Fremsat 8/2 85. Første behandling 21/2 85. Betænkning 15/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ruth Olsen (SF):

Et flertal i socialudvalget har indstillet forslaget til forkastelse, nemlig de borgerlige partier, hvortil også de radikale hører. Dermed har man så godt som afsagt dødsdommen over Dannerhusets nødboliger for voldsramte kvinder og børn, og det ved man godt. Al den velvilje, der kom til udtryk her i salen ved førstebehandlingen, var altså det rene hykleri.

Man henviser til, at krisecentre er en lokal opgave, men man har hele tiden vidst, at Københavns kommune hverken har penge eller vilje – det sidste er jo ret så vigtigt – til at bevare Danners nødboliger. Havde socialministeren i den tid, forslaget har ligget på lit de parade i socialudvalget, gjort sig den ulejlighed at kontakte Københavns socialborgmester, så kunne hun have fået bekræftet, at Københavns kommune gerne ser Dannerhuset nedlagt eller i hvert fald er totalt ligeglad. Derfor er dette krisecenters eneste chance for at overleve at få driftsstøtte fra staten.

Men regeringen er åbenbart også ligeglad med de voldsramte kvinder. Dette var ellers et enestående tilbud til det offentlige: 18 voksne og ca. 18 børn var der plads til pr. døgn for sølle 480.000 kr. om året. Så billige er vist ingen andre sociale institutioner i dette land. Det har sin ganske særlige forklaring, nemlig i i hundredvis af kvinders solidariske, engagerede indsats for at støtte med søstre i en vanskelig situation efter selvhjælpsprincippet, som denne regering ellers påstår er så udmærket, i hvert fald så længe det kun drejer sig om gratis ord i festtalerne, og så længe det kun handler om ideologiske floskler.

For de radikale er principper åbenbart vigtigere end virkeligheden. Også de radikale har hele tiden vidst, at Dannerhuset absolut ikke er Københavns kommunes kop te. For den kommune er græsrodde noget fælt noget. Det er noget med selvforvaltning og demokratiske principper.

Det er forhåbentlig ikke ukendt for nogen her i salen, at Dannerhuset bruges af alle offentlige instanser, der kommer i berøring med voldsramte kvinder. Det gælder politiet, det gælder hospitalerne, lægerne, socialkontorerne osv. Det er en meget dobbeltmoralisk situation, at man godt vil bruge Dannerhuset fra det offentliges side, men ikke vil ofre en

krone på det. Jo, man har ofret over 4 mill. kr. på at få huset renoveret, og så beslutter man åbenbart nu, at disse penge er smidt lige ud i den blå luft.

Politik har ikke meget med logik at gøre, ser det ud til, det var vel også for meget at forvente, men måske er der stadig et lille håb om, at forslaget kan blive vedtaget, det vil sige, at der ikke er den sædvanlige partidisciplin i denne sag.

Aase Olesen (RV):

Fru Ruth Olsen kan ikke være så særlig overrasket over det radikale venstres holdning. Vi sagde allerede ved førstebehandlingen, at vi ikke ønskede at lave om på kompetencen og på de regler, der er for krisecentre. Udvalgsarbejdet har ganske tydeligt vist, at der ikke er anden grund til, at København ikke vil støtte Dannerhuset, end at man ikke vil opgive registreringskravet. Det har alle andre kommuner, amter og også socialministeriet opgivet i forbindelse med krisecentre.

Vi skal ikke herinde i folketinget komme rendende med statsmidler, blot fordi socialdemokraterne ikke er i stand til at styre deres egne på Københavns rådhus!

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige, at vi støtter dette forslag, der jo går ud på at give Dannerhuset den samme støtte, som det tilsvarende krisecenter for mænd i Møltrup får. Det er essensen af forslaget.

Når Københavns kommune igen drages voldsomt ind, specielt af fru Aase Olesen, så er det at vende sagen på hovedet. Det er ikke det, det drejer sig om. Vi kender og har debatteret Københavns økonomi i mange andre sammenhænge, men essensen er at sidestille dette center med Møltrup optagelseshjem.

Tinning (VS):

Som jeg allerede sagde ved førstebehandlingen, støtter VS naturligvis dette forslag. Det drejer sig helt banalt om at tage stilling til, om den fuldstændig uanstændige opførsel, man udviser fra Københavns kommunes side, skal føre til Dannerhusets lukning eller ej. Man kan nok så meget, som fru Aase Olesen gør, understrege, at man faktisk ønsker Dannerhuset bevaret, at man synes, det er en meget, meget fin ting, når man ikke foretager

[Tinning]

sig noget som helst andet end at blive hængende i sine principper.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge socialministeren og fru Aase Olesen, hvad der nu skal ske.

Jeg synes, at det radikale venstres betækningsbidrag er interessant af to grunde. Man gør for det første opmærksom på, at man egentlig ikke synes, at det er et rimeligt krav, dette med registrering af beboerne, eller som der står i betænkningen: »Mindretallet finder imidlertid Dannerhusets modstand mod registrering af beboerne velbegrundet.« Det er, som det er blevet nævnt, kun i København, man stiller dette registreringskrav. Var der ikke mulighed for – det vil jeg i første omgang godt høre – at lave nogle bestemmelser, som understreger, at man simpelt hen ikke kan stille den type registreringskrav? Hvis vi gjorde det, var der måske en vej ud.

Det andet, jeg godt vil høre både fru Aase Olesen og socialministeren om, er: er der overhovedet kød på den sidste del af det radikale venstres betækningsbidrag, eller skal det bare forstås som en omgang sniksnak, der ikke er noget som helst indhold i? Det radikale venstre opfordrer regeringen til at lægge pres på Københavns kommune og er oven i købet så bramfri at sige, at når man alligevel sidder og skal forhandle ekstraordinære tilskud, det vil sige, når man alligevel har en pose penge, så kunne man måske stille nogle krav, før man udleverer den pose penge. Sagt på en anden måde: det radikale venstre forestiller sig, at man kan sige til alle de folk, der er truet af massive sociale problemer i Københavns kommune: dem vil vi sådan set ikke hjælpe jer med, hvis Københavns kommune ikke kan finde ud af at behandle sine voldsramte kvinder ordentligt. Det er en besynderlig form for logik, men det er den form for kynisme, som meget stærkt præger såkaldte folketingspolitiske forhandlinger.

Jeg vil godt høre socialministeren: vil ministeren forsøge ad forhandlingens vej at opnå et løfte fra Københavns kommune om i krisecenterspørgsmål at optræde som landets øvrige kommuner og amter? Jeg vil også godt høre fru Aase Olesens kommentar til det. Hvis det bare er noget, fru Aase Olesen godt kunne tænke sig, så er det noget pladder, så er det i bedste fald aldeles uinteressant, for det ændrer ikke noget. Hvis der der-

imod faktisk er en udvej til at få løst dette problem, så synes jeg, vi skal have det på bordet. Der er ikke nogen grund til, at det radikale venstre forsøger at lægge pres eller opfordre regeringen til noget, hvis regeringen overhovedet ikke har tænkt sig at være lydher over for det.

Altså er der – for at opsummere spørgsmålet – en udvej via de forhandlinger, som skal føres? Eller kan der eventuelt laves nogle særlige bestemmelser, som bare siger, at det registreringskrav simpelt hen ikke må stilles? Det kan man rette til alle kommuner og amter, jeg er sådan set ligeglad; det afgørende er, at det rammer København.

Jeg synes, det er vigtigt at få de ting afklaret, så vi ved, hvad den afstemning, der om lidt sandsynligvis medfører, at dette beslutningsforslag falder, i virkeligheden indeholder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Forslaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 55 (S, SF og VS) stemte for, 65 (KF, V, RV, CD, KrF og FP) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 108:

Forslag til folketingsbeslutning om liberalisering af lukkeloven.

Af Aase Olesen (RV) m.fl.

(Fremsat 13/2 85. Første behandling 15/3 85. Betænkning 14/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arne Jensen (S):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Svend Andersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne tilkendegive socialdemo-